

Zaur USTAC

ÇƏHRAYI KİTAB

(Seçmə şeirlər)



Bakı - 2017

Zaur USTAC

“Çəhrayı kitab” (*Seçmə şeirlər*)

Bakı, “USTAC.AZ” nəşrləri, 2017, 88 səh.

Kod: 001-04- MZM-14 -20-17

Bu kitab, böyük alim, söz sahibi Xudu Məmmədovun əziz xatirəsinə həsr olunur. Ruhu şad olsun. Amin.

İSBN: 978-9952-8298-3-9

© Zaur USTAC, 2017.

"Dünya bildiyinizdən artıq bizim ola bilməz."

Xudu MƏMMƏDOV.

SÖZLƏR VƏ HƏRFLƏR

Salam, çox dəyərli və hörmətli oxucum. Sizinlə yeni görüşə fürsət verdiyinə görə Uca Yaradana dəfələrcə şükürlər olsun. Böyük alim, dahi söz sahibi Xudu müəllimdən sitat gətirməyim heç də təsadüfi deyil. Xudu Məmmədov ən yaxın keçmişimizdə, demək olar ki, gözümüz önündə öyrənməyin, araşdırmağın, tətbiq etməyin, təqdim etməyin, nəticə əldə etməyin, öyrətməyin, cəsarətin və bir çox başqa mühüm, bütün yetkin insanlar üçün vacib olan keyfiyyətlərin tək bir şəxsdə cəmləşdiyi çox az saylı ziyalılarımızdandır. Xudu müəllimin minlərcə qiymətli kəlamlarından niyə məhz bu iki cümləni seçdim? O, deyirdi:- *"Dünya bildikdə bizim olur. Dünya bildiyinizdən artıq bizim ola bilməz"* - bəli, bu birmənalı olaraq belədir. Əlbətdə, bizim dünya bizə məlum olanlardan ibarətdir. Təsəvvür edək ki, yanında iti, qolunda gözüaçıq şahini olan atlı bir çoban qayanın başında dayanıb. Atın qaşının üstündə də bir milçək oturub. Bu canlıların hamısı eyni yerdə dayanıb, eyni səmtə baxsa da hərə ancaq özünə lazım olanı və ya görə, qavraya, qəbul edə biləcəyini görür. Bu çox sadə və primitiv bir misaldır. Biz bütün digər canlıları bir kənara qoyub, yaradılmışların əşrəfi insanın üzərində, insan oğluna verilmiş ən vacib, ən gözəl nemət olan dilin, danışmağın, fikrin, düşüncənin, sözün üzərində dayanacağıq. Bəli, dünya bildiklərimizdən ibarətdir, həm də bizim dünya öz düşüncəmizin, xəyallarımızın məhsuludur.

Dünyamız beynimizdə qurulur. Aydın məsələdir ki, bilmək öyrənməkdən, öyrənmək oxumaqdan, oxumaq sözlərdən, sözlərsə hərflərdən keçir... Söhbətimizə başlamazdan əvvəl onu qeyd edim ki, Azərbaycan adlı məmləkəti bizə Vətən, danışdığımız elastik, şirin, axıcı və eyni zamanda olduqca zəngin bir dili, Ana dilimiz kimi bəxş etdiyinə görə Uca Yaradana minnətdar olmalıyıq. Sahibi olduğumuz məmləkətin və dilin başı həmişə qalda olsa da, şükürlər olsun ki, bütün dövrlərdə doğru seçim etməyi bacaran, düzgün qərarlar qəbul edən cəsarətli ziyahlarımız olub. Belə şəxslərin, deyərdim ki, sözün əsl mənasında olduqca uzaqgörən, cəsarətli böyük insanların gərgin əməyi və fasiləsiz səyləri nəticəsində bu gün dilimiz aid olduğu dillər qrupunun ən zəngini, bütün parametrlərdə qabaqcılıdır. Bu mənim subyektiv fikrimdir, kimlərsə razılaşmaya bilər, necə deyərlər dünya fikir dünyası, söz dünyasıdır. Hamının fikrinə böyük hörmətlə yanaşıram. Açıqlamaya keçməzdən əvvəl kiçik bir haşiyəyə çıxıb, təxminən yüz il əvvəlki canlı dilimizi özündə əks etdirən, Salman Mümtaz kimi dahi söz bilicisinin qələmindən çıxmış bir materialı diqqətinizə çatdırmağı özümə borc bildim.

S.Mümtaz yazır: "... Sabiri öz nömrəmə gətirdim və qalmağı təklif etdim. Sabir razı oldu. Əlahiddə krovat qoymaq mümkün olmadığından krovatımı ona verərək özüm kuşetkanın üstündə uzandım. Sabir yarım saatdan çox o böyrü və bu böyrü üstündə çevrildi. Səbəbini soruşduqda krovatdan şikayət edərək "məni atıb-tuttur", -dedi. Yerimizi dəyişdik. Kuşetkanın üstündə uzanan kimi "ox, buna nə demişəm, mən prujinli krovatı harda görmüşəm" – deyərək yatdı... Gecə gec yatmağımıza görə səhər bir az gec durmalı idik. Lakin konkaların zənginin səsi və bazar əhlinin hay-küyü buna mane oldu və o gün Sabirlə aşağıdakı müsahibəmiz oldu". Bu kəlmələr, ifadə tərzii 1910-cu ilin iyun ayına aiddir.

Mirzə Ələkbər Sabirin Salman Mümtaza verdiyi ilk və son müsahibəsini professor Şirməmməd Hüseynov 2002-ci il aprelin 20-də "Günay" qəzetində (№ 16) dərc edib. Əlavə olaraq bu müsahibə bəzi qeyidlərlə tam

olaraq araşdırmaçı-yazar Rəşad Sahilin təqdimatında müxtəlif elektron kütləvi informasiya vasitələrində də yayımlanmışdır.

Həmin müsahibədən indi təqdim edəcəyim bəzi məqamlar və eyni zamanda yuxarıdakı qeydlərin dili, oradakı söz və ifadələr çox maraqlı olub, bugünkü söhbətimiz üçün böyük əhəmiyyət kəsb edir. Bu məlum müsahibədən böyük şairimiz M.Ə. Sabirin şair və şeir haqqında dedikləri aşağıdakılardan ibarətdir:

Şair haqqında:” Böyük şairləri də, ustadları da ancaq bilik və xalq yetirə bilər. Şair elin, xalqın hökmranı və gözünün işığı olmalıdır ki, o nə desə xalq ona baxsın və nə yazsa el oxusun. Bu hökmranlıq da yalnız elin ruhunu bilməklə və tələblərini ödəməklə olar.”

Şeir haqqında: “Şeir odur ki, mövzusu həyatdan götürülüb, özü də açıq və aydın yazılsın, həm də xalqın ruhuna uyğun yazılsın. Beş gün, üç gün ömür eyləyib yaşayan şeirlərə şeir deyilməz. Xalqın oxumadığı, əzbərləmədiyi şeir, şeir deyildir. Çünki onların əsası və bünövrəsi yoxdur, onlar hübab (yağış yağanda su üzünə çıxan qabarcıq, köpük) gəmisini kimi tez çıxıb, tez də batırlar. Elin ruhundan, ürəyindən qopmayan şeirlər xalqın ruhunda heç bir zaman həyacan əmələ gətirə bilməz.

Bir adamı rahat oturduğu yerdə yerindən durquzub oynatmaq üçün ona onun könlü istədiyi və sümüyünə düşdüyü hava çalınmalıdır. Belə olmasa o, qollarını açıb süzə bilməyəcəkdir.”

Bir neçə nümunə də ustad şairimiz Məhəmədhüseyn Şəhriyardan gətirmək istəyirəm. Hərçənd ki, onun şeirinin şipşirin dili hamımıza məlumdur. Ustadın “Türkün dili” şeirindən:

*Türkün dilitək sevgili, istəkli dil olmaz,
Ayrı dilə qatsan bu əsil dil əsil olmaz.*

*Öz ləfzini farsa, ərəbə qatmasa şair,
Şerin oxuyanlar, eşidənlər kəsil olmaz,*

*Şerin gərək ehsas ilə rıqqətlə qanşsın,
Kənd əhli bilirlər ki, doşabsız xəşil olmaz.*

Yenə həmin şeirdən:

*Şair ola bilməzsən, anan doğmasa şair,
Missən, a balam, hər sarıköynək qızıl olmaz.*

*Çox da ki, Sərabın suyu var, yağ, balı vardır,
Başı ərsə də çatdırsa, Sərab Ərdəbil olmaz.*

“Yalan dünya” şeirindən başqa bir nümunə:

*Atı əzəl dağa saldıq,
Yorulduqca dalı qaldıq.
Atı satdıq, ulaq aldıq,
Yəhər oldu palan, dünya.*

“Heydərbabaya salam” – dan bir bənd:

*Bu tovlədə sarı inək doğardı,
Xanım nənəm inəkləri sağardı,
Ana iysi dam-divardan yağardı,
Mən buzovu qucaqlardım qaşmasın,
Deyərdi: – Bax, bayda dolsun daşmasın.*

Bu adlarını çəkib, sözlərindən istifadə etdiyimiz şəxslərin ədəbiyyatımız, mətbuatımız, jurnalistikamız ümumiyyətlə söz yaradıcılığımız tarixində xidmətləri danılmaz, əməkləri misilsizdir. Bunlardan əlavə lap qədimlərdən, bir Ananın övladı doğulduğu gündən üzübəri günümüzədək yaradılan olduqca müxtəlif istər şifahi, istərsə də yazılı ədəbiyyatın dili, canlı dilimiz, təxminən yarım əsr əvvəl qeydə alınmış lent yazılarını dinləmək, oradakı sözləri eşitmək imkanlarımızı da üstünə gəlsək dil, söz haqqında özümüzdə müəyyən fikir formalaşdırma bilərik. Bütün bu yuxarıda qeyd etdiklərimə əsaslanaraq, bəzi düşüncələrimi sizinlə bölüşmək istərdim. Xüsusilə də hamının

bir-birinə irad tutmağa, keçmişdəkilərin dəyərlə heç nə yazmadığını, müasirlərin heç nə yazma bilmədiyini böyük canfəşanlıqla vurğulamağa can atdığı bir vaxtda mənə, bu məsələyə toxunmaq yerinə düşərdi. Beləliklə keçək əsas məsələyə. Əvvəlcədən onu qeyd edim ki, qaldıracağım məsələlərdə öz üzərimdən, yəni ya birbaşa ya da dolayısı ilə mənim yazdıqlarıma da aid olanlardan çıxış edib ümumi məsələyə toxunmağa çalışacam. Mən bütün yazılarımda əgər sonradan başqa bir yerdə, kiminsə süzgəcindən başqa cür çıxmırsa, “Günəş”, “Gün”, “Ay”, “Yer”, “Göy”, “Ata”, “Ana”, “Mən”, “Sən” və başqa bu qəbildən olan sözləri necə deyərlər, kiçik hərflə yazmağa əlim gəlmir və həmişə böyük hərflərlə yazıram. İstər şeirlər olsun, istərsə də başqa növ yazılar hamısı musiqi, rəngkarlıq, boyakarlıq, heykəltaraşlıq və digər tətbiqi sənət əsərləri kimi yaradıcılıq məhsullarıdır. Yaradıcılığın isə heç bir sahəsində xəyalında olanı hər hansı bir şablona uyğunlaşdırmaq olmaz. Əgər bu uyğunlaşma yolu seçilirsə mütləq yarımçıq bir məhsul ortaya çıxır. Odur ki, əgər, kimsə dərslik və ya əlavə dərs vəsaiti yazırsa bəlkə də onun hal-hazırda qüvvədə olan qramatik qaydalara - demək olar ki, hər gün gözümüzün önündə dəyişməsinə baxmayaraq - əməl etməsi vacibdir. Ancaq, digər növ yazıların xüsusilə də bədii ədəbiyyatın hər gün təyin olunan yeni bir qaydaya uyğunlaşdırılması ən azı ədalətsizlik olardı. Çünki, bədii ədəbiyyat şablonlardan uzaq, yaradıcı şəxsin öz hiss və emosiyalarını ora qatdığı və bunu hiss etdiyi kimi çatdırmağa çalışdığı zaman istifadə etdiyi bütün yol və vasitələr məqbul sayılmalıdır. Dil canlı olduğu üçün o, daim inkişafdadır və zənginləşir. Bu lap, əvvəldə qeyd etdiyim misallardan da aydın görünür. Mən indi, yəni son beş –on ildə dilimizə daxil olan

informasiya və texnologiya ilə bağlı yeni sözləri bir kənara qoyub, artıq əsrlərdir dilimizdə işlənən bəzi sözlərdən misal gətirmək istəyirəm. İlk əvvəl qeyd etmək istəyirəm ki, dilimizin günümüzədək belə axıçı, şirin, zəngin gəlib çxmasına görə uzun müddət Ərəb əlfbası əsasında mövcud olmuş Əski əlifbamıza və sonralar istər ilk dəfə Latın qrafikalı əlifbaya, istərsə də Krilə keçəndə dilimizə məxsus spesfik hərflərin xüsusilə [Ə] səsinə uyğun “Ə” hərfinin ayrıca işarə kimi qəbul edilib saxlanmasına çox borcluyuq. Düşünürəm ki, dilimizdə “Ə” və “Y” hərflərinin xüsusi yeri var. Hətta, müasir mahnı ifaçılıığı, xanəndəlik sənətində bizim sənətkarların öz digər həmkarlarından olduqca mütəhərrik səsilə, xüsusi boğazlar və uzun zəngülələrilə seçilməsində də bioloji faktorlarla yanaşı, [Ə] səsinə uyğun “Ə” hərfinin özünəməxsus rolu olduğunu böyük əminliklə söyləmək olar. Uzun müddət müxtəlif qramatik qaydalar mövcud olmasına baxmayaraq günümüzdə də “Y”-nin hansı sözlərdə qoşa, harda tək yazılması məsələsi açıq olaraq qalır. “Y” ilə bağlı bir-iki misal çəkəndən sonra, “Ə”-yə aid öz başıma gələn, iştirakçısı olduğum maraqlı bir əhvalat danışacam. Deməli belə məsələ, götürək “tövsiyə” sözünü hal-hazırda mövcud olan qramatik qaydalara uyğun olaraq yuxarıda göstərildiyi şəkildə bir “y” ilə yazılmalıdır. Olsun. İndi bu sözün kökünə baxaq “tövsiyə” Ərəb mənşəli “tovsiyə” sözündəndir. Göründüyü kimi kökdə də bir “y” ilə yazılıb. Ancaq burada iki fərqli məqam var. Birinci “tovsiyə” Ərəb hərflı sözdə “iy” ardıcıl gələn bu iki hərf eyni işarə ilə yazılır. İkinci isə orada “ö” deyil, “o” olduğuna görə biz dilimizə uyğun “ö” yazıb, [ö] tələffüz etdikdə müəyyən məqamlarda [ö] daha incə, yumşaq səs olduğuna görə sanki bir “y” azlıq edir. Məncə, qərar verəndə bu iki səbəb nəzərə alınmalıdır. Konkret olaraq, “tövsiyyə edirəm”,

“tövsiyyə olunur”, “tövsiyyə məktubu”, “tövsiyyə”, kimi hallarda zənnimcə qoşa “y” yazılması daha məqsədə uyğun olardı. Hal-hazırda istər ənənəvi, istərsə də elektron formalı mediada hər iki qaydadan geniş istifadə olunur. İkinci bir söz “mütaliə” . Bu söz də Ərəb mənşəlidir. Mövcud qaydalara görə “mütaliə” formasında “y”-süz yazılmalıdır. Ancaq bu nə dərəcədə uyğundur bu maraqlı sualdır. Çünki, “mütaliə” və “ailə” sözlərinə ayrı-ayrılıqda baxdıqda, “ailə” –sözünün nisbətən “y”-süz yazılması qanunauyğun görünsə də, bu fikri “mütaliə” sözünə heç cür aid etmək olmur. Hərçənd ki, “mütaliə”, “ailə” bu sözlərin ikisi də “y” ilə yazılsa daha yaxşı olar. Mən adətən “mütaliə”-ni “mütaliyə”- kimi yazıram. Daha bir söz, “seyid”- bu söz də Ərəb mənşəlidir. İlk variantında, yəni kökdə - Ərəb dilində, “seyyid” – dilin öz qrafikasına uyğun olaraq təşdidli “y”-ilə qoşa yazılır. Ancaq, qaydalara uyğun olaraq dilimizdə “seyid” şəklində bir “y”-ilə yazılır. Bu sözü mən hələlik iki dəfə işlətmişəm. Birinci dəfə Milli Qəhrəmanımız Mübariz İbrahimova həsr olunmuş “Oriyentir Ulduzu ” povestində, xüsusi isim kimi qəhrəmanın adı olaraq “Seyid” formasında bir “y”-ilə. Bəlkə də burada ad olduğuna görə sözün bir “y”-ilə olması ya hiss olunmur, ya da başqa bir səbəbdən heç bir çatışmamazlıq hiss olunmur. Ancaq, ikinci dəfə çox sonralar, yəni bu son vaxtlarda bir şeirdə dahi Nəsimiyə xitabən “ya Seyyid Əli” dedikdə bir “y” heç yerinə düşmür. Adı çəkilən şeir indiyə qədər hələ çap olunayıb. Yəqin ki, bu kitabda ilk dəfə gedəcək. İki “y”-ilə. İndi sual oluna bilər, bir “y”-ilə getsə olmaz??? Sizi inandırırım ki, “y”-nın birin silən kimi elə bil, şeirin bütün ruhu ölür... Belə-belə işlər dəyərli oxucum, deyəsən sizi çox yordum. Ancaq inanın ki, çox xırda görünən bu məsələlər bəzən böyük problemlərə yol açır. Bunları

yazmaqla ən azı düşüncələrimi sizinlə bölüşdüm, əslində çox yüngüllük, könül rahatlığı tapdım. İndi gələk əlifbamızın incisi, çox qiymətli hərfimiz “Ə”-nin əhvalatına. Əhvalata keçməzdən əvvəl onu qeyd edim ki, Biz Qarabağlıların “Ə”-yə xüsusi hüsni-rəğbəti var. Məsələn, “əynə dur, ə”, “əyağımı əzdin, ə” və s. Bir də “j”- ya. Ancaq, “j” lokal xarakterli olduğuna görə onun üzərində dayanmırıq. Deməli, bu hərflər, sözlər bir ara məni o qədər müşğul etmişdi ki, Türk dili kursuna yazıldım və Türkyə Respublikasından gələn qardaşlarımızla canlı söhbətlər zamanı yaranan bir çox suallara peşəkar Türk dili hocalarının iştirakı və köməkliyi ilə cavab tapmağa çalışdım. Onu qeyd edim ki, çox az fərqlə “yorum” da daxil olmaqla qramatik qaydalarımız həmən-həmə eynidir. Orda da bu “Ə” hərfinə görə xeyli faydalı mübahisələrimiz olurdu. Məsələ ondadır ki, onlar Ərəb qrafikalı hərfdən, Latına keçəndə [Ə] səsinə uyğun ayrıca işarə nəzərdə tutmadıqlarına görə hal-hazırda tarix üçün çox az vaxt keçməsinə rəğmən böyük dəyişikliklər baş verib ki, bu səbəbdən bəzi fərqlər yaranıb. İş o yerə çatıb ki, hətta bu işlə məşğul olan pedaqoqlar belə çox hallarda [Ə] səsi gündəlik danışıqlarında kifayət qədər çox işləndiyi halda yazıda faktiki olaraq inkar edirlər. Belə mübahisələrin birində müəllim ümumiyyətlə “Ə”-nin olmadığını iddia etdi. Onda mən sual etdim ki, hocam bəs əlifba dəyişməzdən əvvəl biz və eyni zamanda siz hansı əlifbadan istifadə edirdik? Əlbətdə, müəllim heç düşünmədən cavab verdi ki, uzun illər böyük bir coğrafiyada Ərəb əlifbası hökran olub və biz də ondan istifadə etmişik. Bu cavabı gözləyirmiş kimi, müəllimin heç gözləmədiyi halda lövhəyə çıxıb uzun illər [Ə] səsinə bizim üçün qoruyub saxlamış Ərəb əlifbasından “əyn” hərfini yazdım və bir az da diskusiya etdik. Müəllim də razılaşdı ki, onlarda da

dəyişiklik zamanı bu işarənin uğurlu əvəzedicisi tapılısaydı daha yaxşı olardı və indi ki kimi [Ə] ilə səslənən sözləri “A” və ya “E” ilə yazmaq məcburiyyətində qalmazdılar. İndi müasir dövrümüzdə bu məsələ xüsusilə aktual olaraq qalır. Müxtəlif təkliflər səslənir, texnologiya səbəb gətrilərək dəyişikliklərin, bəzi hərflərdən imtinanın vaxtı çatdığı sübut olunmağa çalışılır. Hal-hazırda Türk dünyasının ortaq əlifba, dil məsələsi gündəmdə qalmaqda davam edir. Bu məsələ uzun müddət davam etməsinə baxmayaraq, təbii olaraq ortaq məxrəcə gəlmək mümkün olmur, çünki hamının bizim “Ə”, “Ğ”, “G”, “Ç” kimi öz vazkeçilməzi var. O yaxşıdır ki, bu məsələ üzərində iş gedir. İstər yaşlı nəsə mənsub alimlərimiz, istərsə də gənc nəsəlin nümayəndələri çalışır, araşdırır öz fikirlərini ortaya qoyurlar. Bu yaxınlarda filologiya üzrə fəlsəfə doktoru Cəmilə Babayevanın “TÜRK DÖVLƏT VƏ CƏMİYYƏTLƏRİNİN DOSTLUQ, QARDAŞLIQ VƏ ƏMƏKDAŞLIQ QURULTAYLARINDA DİL MƏSƏLƏLƏRİ” adlı monoqrafiyası ilə tanış olmaq mənə nəsbə oldu. Çox aktual mövzuda olduqca dəyərlə bir yazıdır. Müəllif konkret olaraq problemlərin həllə yollarını göstərməsə də vacib məsələlər qaldırır, mövcud real vəziyyəti açıb göstərir. İstər bu tip yazılarda, istər gündəlik müzkirələrdə, televizya-radio verlişlərində, mətbuatda, artıq həyatımızın ayrılmaz bir hissəsinə çevrilmiş sosial şəbəkələrdə ortaq dil, əlifba məsələsi həmişə gündəmdədir. Ancaq bu elə incə bir məsələdir ki, tələsmədən hamının maraqlarına xidmət edən yetkin qərar qəbul olunmalıdır. Elə etmək lazımdır ki, necə deyərlər, - “nə şiş yansın, nə kabab”. Bir daha qeyd edirəm ki, bu gün mövcud olan hər hansı - əlbətdə, tarix üçün bu olduqca qısa və keçici bir səbəbdir – səbəb üzündən min illər boyu əcdadlarımızdan miras qalmış, müxtəlif qrafikalı əlifbalar qəlibinə düşsə də

özünəməxsusluğunu qoruyub saxlamış səs və hərflərimizi güzəştə getməməli, qoruyub gələcək nəsillərə ötürməliyik. Xüsusilə ORFOQRAFIYA, ORFOEPIYA, QRAMMATİKA LÜĞƏTLƏRİ, DƏRSLİKLƏR VƏ ƏLAVƏ DƏRS VƏSAİTLƏRİ hazırlayan şəxslərə üzümü tutub deyirəm ki, yazılış qaydalarını mümkün qədər tələffüzə uyğun şəkildə tərtib etsək daha yaxşı olar. Bu yazıb – oxumağı yeni öyrənən uşaqlarla yanaşı dilimizi öyrənmək istəyən əcnəbilər üçün də rahatlıq gətirər. Bir məsələ var ki, ona da toxunmağı vacib bildim. Mənim də xüsusilə şeirlərdə ara-sıra işlətdiyim “tüm”, “qut” və “həp” sözləri bəzən müzakirə mövzusu olur. Yəqin ki, bu kəlməni nə vaxtsa çoxumuz eşitmişik; - “bir loxma ye ürəyində qut olsun”. Əgər, bu sözləri bizdən əvvəlkilər işlədiblərsə, indi də yeri gəldikdə işlənən zaman anlaşılırsa nəyə görə bu sözləri işlətməyək? Məncə bu sözlər yəqin birhecalı və daha yığcam olduqna görə çəkici gəlir. Bir də əgər dilimizin müxtəlif təbəqə və qatlarında işlənirsə ədəbiyyatda da öz əksini tapmalıdır. Əziz və çox dəyərli oxucum, şeirlər toplusu olan bir kitabın giriş sözündə sizi bu qədər yormağ istəməzdim. Ancaq nə etmək olar? Qısa bir-iki kəlmə söz demək istəyirdim, fəqət söhbət uzandıqca, uzandı. Bu yazının sonunda onu qeyd etmək istəyirəm ki, bütün qaydalar keçici və dəyişkəndir. Həm də belə bir söz var; - “qaydalar elə onları pozmaq üçündür”. Odur ki, cəsarətli olun, mənim çox hörmətli müəllimlərimdən biri olan Loğman müəllim demişkən, əndazəni gözləmək şərti ilə qaydaları pozun. Nəyin düz, nəyin səhv olduğunu zaman göstərəcək. Əslində başqa cür mümkün də deyil. Həyatımız şablonlardan ibarət olsa, onda yeni heç nə yaranmaz. Yaradıcılıq bəs nə deməkdir? Bir işin adı yaratmaq ola, orda mütləq cəsarətli olub, ən azı fikirləri bölüşmək

lazımdır. Mənimlə həmfikir və ya müxalif olmağınızdan asılı olmayaraq, hal-hazırda bu sətirləri oxuduğunuza görə sizə sonsuz təşəkkürlərimi bildirir, gündəlik fəaliyyətinizdə uğurlarınızın daha da bol olmasını arzu edirəm!!!

Şeirlərə gəlincə onu deyə bilərəm ki, naxışların, gedişlərin, düzülüşlərin, ilmələrin bilicisi böyük alim Xudu Məmmədovun əziz xatirəsinə həsr olunmuş, eyni zamanda əlifbamızın əvəzsiz inciləri olan “Ç”, “Ə”, “H”, “Y”, “T” və ecaskar “R”, öndər “A” hərflərin şərəfinə “ÇƏHRAYI KİTAB” adlandırılmış bu kitabda əvvəlki kitablardan fərqli olaraq natamam şeir yoxdur. Artıq hamısı tamamlanmış, tamı-tamına “çəhrayı”, bitkin şeirlərdir. Şübhəsiz ki, son sözü siz deyəcəksiz. Necə deyərlər, yazmaq bizdən, yozmaq sizdən....

0 2 . 0 2 . 2 0 1 7 . Bakı.

SEÇMƏ ŞEİRLƏR

ÖLÜM NƏDİR?

Ölüm, ən şirin nemət,

Ən sonuncu diləkdir....

Ölüm, sonuncu fürsət,

Ümidsizə ümididir....

07.01.2014. Şamaxı.

DAĞLAR

Ruhuna min rəhmət dədə Ələsgər...

Nədəndi, ürəyim döyünür yenə,

Gördükcə hüsnündə məlalı, dağlar?!

Yağı cövlan edir, dağdır yenə,

Qoynunda büsatı, cəlalı, dağlar!

* * *

De, çoxmu çəkərik zülüm-zilləti????

Mövcud hal-vəziyyət üzür milləti,

Onsuz da düşmənin puçdu niyyəti,

Ordumun beşiyi, vüsalı, dağlar!

* * *

Dünya belə qalmaz, dəyişər zaman,

Yenə dövran olar, həmənkə dövran,

Bulaqlar başında məclislər quran,

Oğullar ərsəyə gələli, dağlar!

* * *

Ustac bulud kimi dolub, ağlamır,

Köksünün yarası qaysaq bağlamır,

Bir bilsən ruhumu nələr çuğlamır,

Doğacaq nə zaman Hilalın, dağlar?!

07.05.1995. Marağa.

ANA

Sənsən xəyalların tuşlandığı yer,

Ümdə arzuların məkanı, Ana!

Nə qədər, möcüzəli, sirli bir dünya,

Kəşf olunmamış dünyamsan, Ana!

* * *

Nə deyim, nə yazım yaraşsın sənə,

Qəlbimin arzusun danışsın sənə,

Elə bir söz yoxdu, canıma sinə,

Bir quru canınla cahansan, Ana!

* * *

Bir, şirin kəlməni eşidəydim kaş,

Kirpiyim islanıb, oldu yenə yaş,

Olaydım, ayağın altda qalan daş,

Biləydim, başımın üstəsən, Ana!

* * *

Elə, kövrəlmişəm, körpə uşaq tək,

Qəlbimi yandırır odlu bir, istək,

Ay Ana, saçıma yüngül sığal çək,

Ən böyük dövlətim, qayğındır, Ana!!!

28.08.1995. Bakı.

DOSTUM

Dostum, haqq yoluna qayıt indidən,

Sonra əməlindən olma peşiman.

Gördüyün işlərə, dediyin sözə

Bir gün, sorğu-sual olacaq inan!

* * *

Yaşama, dünyanı hədə yerə, sən!

Sabahki gün üçün yaşa bu gündən,

Nəfsin güdazına vermə ömrünü,

Sabahki yaşayış doğru bu gündən!

* * *

Xülyalar yolunda olma canfəşan,

Arzu, istəyini inam üstə qur!

Bu gün elə yaşa, elə iş gör ki,

Peşiman olma, çalınanda “sur”!

06.10.1996.

Bakı.

GƏZDİM

Gəzdim, qarış-qarış Vətən torpağın,

Hər dağda, dərədə izim var mənim!

Hələ keçilməmiş, uca dağların,

Uca zirvəsində gözüm var mənim!

* * *

Gəzdim, yorulmadan aranı, dağı,

Seyr etdim, ən ucqar çəməni, bağı,

Heç vaxt qınamadım zamanı, çağı,

Çox bulaq başında üzüm var mənim!

* * *

Gəzdim, bu torpağı, mən oymaq-oymaq,

Ən adi daşa da olmuşam qonaq,

Hər otun, çiçəyin halın soraraq,

Sinəmə yıdığım, sözüm var mənim!!!

01.12.2000.

Batabat.

AĞÇİÇƏYİM

Qış tüğyan edirdi ömür bağında,
Hamı süst yatırdı ağ yorğanında,
Qəfil gördüm səni bar budağında,
Xoş gördük, günaydın, ay Ağ çiçəyim!

* * *

Dümağsan, qar sənin yanında qara,
Tanrım rüsxət verib, baxmayıb qara,
Bu, qarlı qış hara, tər çiçək hara,
Xoş gördük, günaydın, ay Ağ çiçəyim!

* * *

Əllərim pak deyil oxşayım səni,
Həddim o hədd deyil qoxlayım səni,
Bağbanam borcumdur yoxlayım səni,
Xoş gördük, günaydın, ay Ağ çiçəyim!!!

06.05.2010. Bakı.

GƏL ÖYRƏT MƏNİ

Düşmüşəm hüsnünün sehrinə inan,

Çox azdır bu incə mətləbi qanan,

De görüm qövr edib, alışıb yanan

Odlu bir yaraya su səpərsənmi?

* * *

İncə bir təbəssüm aparır məni,

Qovursan dünyamdan dumanı, çəni

Allahım bir mələk göndərib səni

Şəfaliq bir kəlmə söz deyərsənmi?

* * *

Xəstənin dərdinə dərman təbibim,

Ağzında dili bal, şəkər həbibim,

Səndən nə gizlədim, var bir eyibim,

Bisavad Zaura dərs verərsənmi?

06.11. 2009.

Bakı.

YOL GÖSTƏR

Əcəb xalın var imiş, tər sinədə

Gözəlliklər tək-tək çıxır aşkara.

Xoş vaxtına düşüb, qələm çəkəndə

Heç nə əskiltməyib, şükür Muxtara...

* * *

Mələklər darayıb qara tellərin,

Nabatdan yönulub şümşad əllərin,

Sənintək güləruz, gözəl dilbərin,

Hüsnündə eyib yox, adam axtara.

* * *

Deyirlər xalların olur xatası,

Sirlidir Zaurun yeni butası,

Bir dəryasan, naməlum çox adası,

Səyyah naşı, çətin tapıb qurtara...

24.11.2009. Bakı.

MƏQAM

Bircə əsən meh olaydım,

Toxunaydım, yanağına.

Ya da, Kürün suyu olub,

Üz qoyaydım, ayağına.

* * *

Deyirəm ki, nə xoşbəxtdir,

Sizin evin daş-divarı,

Səhər, axşam seyr eləyir,

Sənin kimi xoş gülzarı.

* * *

Hətta Günəşin özü də

Xoşbəxt saya bilər özün...

Necə olsa gündə bir yol

Görür əsil Nurun özün.

* * *

Buludların ağlamağı

Boşa deyil, səbəbi var.

Təmas etmir, gül hüsnünə

Axı sənin çətirin var...

06.12.2009.

Bakı.

ŞEHÇİÇƏYİM

**Tacısən dünyamda tüm çiçəklərin,
Köksündən bal süzən, tər Şehçiçəyim...**

**Sehrinə düşmüşəm, nur ləçəklərin,
Əqli başdan alan, zər Şehçiçəyim...**

* * *

**Cəzbində qalmışam, tamam çar-naçar,
Sağımnda, solumda çox çiçək açar,
Pərvanəyə dönüb, dövrəmdə uçar,
Sərrafam, seçmişəm, dürr Şehçiçəyim...**

* * *

**Bir kərə, bir anlıq olsa da, vüsəl
Ruhuma rahatlıq verməyir xəyal,
Sonu ölümsə də, gəl qoynuna al,
Həsərdə yaşamaq, zor Şehçiçəyim...**

03.06.2010. Bakı.

MÜTLƏQ

İlahi nurundan pay alan gözəl,
Görsən ki, nurundan pay alağ biz də...

Lütf eylə, bu səmtə bir, pişvaza gəl,
Görsən ki, hərarət qalmayıb, sözdə...

* * *

Ay Yerin cəzbində, təşnə Günəşə,
Bülbül Gülə möhtac, qəfəs nə işə?

Adam lap, mat qalır inan, gərdişə,
Görsə ki, ötəsi olur yüzün də...

* * *

Zaur bir, qonaqdı, külli-cahana,

Niyəti bəllidi, tək Yaradana,

Sürünə-sürünə yetişər xana,

Görsə ki, taqəti yoxdu dizində...

24.08.2010.

Bakı.

GÖRÜNCƏ

İntizar dumanı çöküb, gözümə,

Ruhun iztirabı hopub, üzümə,

İçimin acısı çıxıb, üzümə,

Üzüm gülər, gül üzünü görüncə...

* * *

Günlərin hamısı dandan, qüruba,

Minnət eyləyirəm, min yol turaba,

Qaçmasın ayağım altdan, iraqa,

Gözüm gülər, gəldiyini görüncə...

* * *

Zaur qalıb, bu dünyada biçarə,

Loğman, təbib edə bilmir bir, çarə,

Fələyin cidası, Vallah naçarə,

Ruhum şəfa tapar, səni görüncə...

27.08.2010. Bakı.

QORX

Həsərdən qəlbə iz düşüb,

Bu həsrətdən qurtar məni...

Həmişə səhv düşən fələk,

Bəlkə, bu dəfə düz düşüb,

Qorx, bu həsrət alar məni?!

* * *

Lap, yapışib xirtdəyimdən,

Bu həsrətdən qopar məni...

Qoyma həsrət məni boğa,

Lap, az qalıb canım çıxax,

Qorx, bu həsrət udar məni?!

* * *

Aman vermə, qalxa şahə,

Gəl bu atdan düşür məni!

Götrüldümü, tutmaq çətin,

Durar, durmaz deyil yəqin,

Qorx, bu həsrət yıxar məni!?

04.02.2011.

Bakı.

ƏLİNDƏDİR

Qədəri, Tanrı yazıbsa,

Qismət, sənin əlindədir.

Cüt piyalə, məsti-xumar

Versən, sənin əlindədir?!

* * *

Tanrı sözü: - "Haqqı tutun"!

Mayasıdı, inan, qutun!

İncə, boğma, şümşad sütun

Qıysan sənin əlindədir?!

* * *

Dil quruyar, dodaq təpər,

Həyatdan qalmayıb əsər,

Tək cam, dolu abi-gövsər

Qonaq etsən əlindədir?!

06.02.2011.

Bakı.

GƏLİR

Hər gəlişin bir nəğmədi, mənimçün,

Vəhy mələyi səninlə qoşa gəlir...

Hər gəlişin ərnağandı mənimçün,

Sən gəlirsən, ürək də cuşa gəlir...

* * *

Gəlişinlə, dəyişirsən iqlimi,

Bir, aydınlıq, şövq verirsən əqlimə,

İlk baxışdan, kök atmısan qəlbimə,

Hər gələndə, təzə-tər rişə gəlir...

* * *

Hər gəlişin əfsanədi, nağıldı,

Bir də gördün, Vallah Zaur bayıldı,

Bilirsən ki, çoxdan hayıl-mayıldı,

Qələm qalır, əlinə tişə gəlir...

14.02.2011.

Bakı.

NƏDƏNDİ

Yanağına qəmzə atan gülüşün,

Ürəyimə nizə atır nədəndi?!

Ədasıyla meh gətirən yerişin,

Ürəyimi közə atır nədəndi?!

* * *

Sən gələndə yoxa çıxır dərd, ələm

Cismim dəftər olur, ruhumsa qələm,

Bir baxış atəşli gözümə məlhəm,

İynə tək dizimə batır nədəndi?!

* * *

İstədim deyəm ki, olasan agah,

Mat qaldım, bu işə özüm də Billah,

Ustacın işləri Vallahi dəsgah,

Qan-tər içrə buza batır nədəndi?!

07.06.2011. Bakı.

TUNCAYA

Tanrı tutub, ağ torpaqdan mayanı,

Gündoğandan Günbatana sənindi!

Nişan verib, yeddi günlük Ayını

Əksi düşən tüm torpaqlar sənindi

* * *

Xəzəri ortaya düz qoyub nişan,

Boynuna dolanan Hilal sənindi!

Ən uca zirvələr, ən dərin göllər

Ormanlar, dəryalar, düzlər sənindi!

* * *

Tanrının payıdı, lütf edib sənə,

Tanrıya sarsılmaz inam sənindi!

Ataya, Anaya, qocaya hörmət

Sirdaşa sədaqət, güvən sənindi!

* * *

Zamanla hökm etdin tüm yer üzünə

Hakimiyyət sənini, höküm sənindi!

Aman istəyəni kəsmədin heç vaxt,

Ən böyük ədalət, güzəşt sənindi!

* * *

Unutma ki, lap binədən belədi,

Mərhəmətli, yuxa ürək sənindi!

Xilas etdi, bağısladı ənamlar,

Yamana yaxşılıq, ancaq sənindi!

* * *

Döyüşdə, düşməni alnından vuran,

Süngüsü əlində ərlər sənindi!

Savaşda, uçağı kəməndlə tutan,

Qüvvəsi qolunda nərlər sənindi!

* * *

Dəli-dolu Türk oğullar cahana

Bəxş etdiyi şərəfli ad sənindi!

Adı gəlsə, yeri-göyü titrədən

Qorxu bilməz, şanlı əsgər sənindi!

* * *

Çöldə simgə etdin Qurdu sancağa,

Kəhər Atın ən yaxşısı sənindi!

Ay-yıldızı nişan tikdin Bayrağa,

Zəkalar, dühalar tümü sənindi!

* * *

Tutduğun yol tək Tanrının yoludu,

Aydın zəka, tər düşüncə sənindi!

Çoxu deyir, tay dünyanın sonudu,

Fəqət bilməz, yeni dünya sənindi!!!

10.10.2011. Bakı.

OLMUŞAM

Tay deyil marağında,

Qalmışam fərağında,

Fələyin darağında

Əlçim-əlçim olmuşam!

* * *

Aramla ötür zaman,

Hökmə işləyir hər an,

Dilim gəlməz, deyəm yan,

Yanıb köz-köz olmuşam!

* * *

Rəvac verdiyin sükut,

Ustacı edib şil-küt,

Canımda qalmayıb qut,

Ruhu pul-pul olmuşam!

05.12.2011. Bakı.

GƏL

Ümiddən bir çələng hörmüşəm, gülüm.

Nə vaxtdır rəfində gözləməkdədir...

Dünyamda bir dünya qurmuşam, gülüm.

Haçandır üfiqdə bəkləməkdədir...

* * *

Gəl, nazı-qəməzəni sən qoy boxçaya,

Arzu-istəyini çıxar taxçaya,

Bu nədir, dönmüsən əntiq axçaya,

Cəmalın yad nəzər süsləməkdədir...

* * *

Ustacı etmişən, özünə möhtac,

Gözünün gülməsi, üzünə möhtac,

Ruhunun dinməsi, sözünə möhtac,

Həp ruhum, ruhunu izləməkdədir...

11.05.2014. Bakı.

SÜKUT

Özünü özündən qaçaq salmısan,
Məskəni, sükutun zirvəsindədir...
Görürəm, ruhunla qaça-qovdasan,
Xəyallar, xülyanın ötəsindədir...

* * *

Bəlkə, boğmayasan bunca özünü,
Ruhunu azad et, tapsın özünü,
Lap, bilmək istəsən sözün düzünü,
Sözsüzlük, sözlərin itməsindədir...

* * *

Sevdiyın mahnı da deyildiği tək
Həbibı, hamını bəlkə tərək edək???
Kimsələr olmayan diyara gedək...
Yenilik, köhnənin bitməsindədir...

17.05.2014. Bakı.

OXŞAMIR

(Özünə təskinlik verib, ovutma...)

Keçər deyib, ayran qatma aşına,
Əldə barmaq, bir-birinə oxşamır.
Əbəs yerə heç kim vurmaz başına,
Teldə qarmaq, bir-birinə oxşamır.

* * *

Bu dünyaya yumruq sıxıb, gələrik,
Əli göydə, baş alovlu gəzərik,
Gedəndə də göz yumulu gedərik,
Üstə torpaq, bir-birinə oxşamır.

* * *

Ustac deyər, söz gələn yer naməlum,
Yaradan de, ya Tanrı de, ya Qəyyum,
Dədələrin ibrətindən bu məlum;
Xəstə, dabaq bir-birinə oxşamır...

18.05.2014. Bakı.

BU GÜNDÜ

Keçər deyib, surat asma üstünə
Keçməz dedim, demək keçməz, yəmindir.
İçə atıb, yükü alma üstünə
Dəyməz dedim, demək dəyməz, əmindir.

* * *

Qıyma, səni həzm eləyə xəyallar,
Mülayimi yem eləyə xəyallar,
Bir az sərt ol, ram olacaq xəyallar,
Əyməz dedim, demək əyməz, həmindir.

* * *

Ustac deyər, sözdü dedim, uca tut!!!
İnanmırsan, lap inanma, xoca tut!!!
Keçən keçib, sabahı da heçə tut!!!
Yox bilinməz, sənin günün bu gündü...

28.05.2014. Bakı.

İNDİ

Səndən əvvəl nəyim vardı dünyada?

Dünya özü mənim üçün heç idi...

Söylə görüm qalıbmı heç yadında

Həmən günün nişanəsi üç idi...

* * *

Dil açanda ata-ana demişdim,

Ağzım üstə tərs şilləni yemişdim,

Bağ-baxçada nəyim vardı dərmişdim,

Sən gəlləndə gethagetdi, köç idi...

* * *

Dayan dedin tərəddüdsüz dayandım,

Oyan dedin hövlənk qalxdım oyandım,

Nə gətirdin nə verdinsə həp aldım,

Bunlar mənə həyat verən bac idi...

* * *

Zaman ötüb özümə mat qalmışam,

Tay sayəndə zəngin adam olmuşam,

Bu halımdan inan tamam bihuşam,

Çox düşündüm bir yol olar gec idi...

* * *

Sən gələn gün vaxt sataşdı gözümə,
Zaman adlı yoldaş tapdım özümə,
Həmən gündən sərhəd yoxdu sözümə,
Səndən əvvəl kəlmələr də bic idi...

* * *

“Vav” yovuşub, yoldaş olub “zəbər”-lə,
Gecə mənim, gündüz mənim səhərlə,
Günəş mənim, ulduz mənim qəmərlə,
Tək olanım üzü qara sac idi....

* * *

Uzatdıqca uzanacaq siyahı,
Yer götürməz, Göy götürməz bu ahı,
Ustac sorar nədə olub günahı,
Günahsız dustaq etmək suç idi...

27.07.2014. Bakı.

MƏNCƏ

(Səfər Səfərliyə)

Həyat yolu, arzularla səs-səsə,
O, fürsətdir, aman verməz heç kəsə,
Dünya malı bu dünyada gərəksə,
O dünyaya keçməsində nə fayda...

* * *

O, Anadır bala üçün həp yanar,
Gecə-gündüz dövrəsində fırlanar,
Vədə sonu sıralanan yuvalar,
Nişan qalar balaları uçanda...

* * *

O, çevrədir, həm hərifdi, həm rəqəm
Tüm mövcudat məlum olar "O", desəm,
Cavab budur, gərək yoxdu, düşünəm
Çün tərifi çox açıqdı hesabda...

* * *

O tufəngdir, boşu minin qorxudar,
O gecədir, səhər gəlsə yox olar,
O ağıldır, insanlığı ucaldar,
Burda deyim, rəhmət düşür ustada...

* * *

**Ustac üçün ən asan bu sualdı,
Tək YARADAN tüm suala cavabdı,
Ən yaxşı dost həmsöhbətin olandı,
Söz, söz olar deyildiği məqamda...**

15.08.2014.

Bakı.

ÇIX

Biçarə aşıqdə qalmayıbdı can,
Dilə çıx, fayda yox ürək sözündə....
Bərzəxdə yaşamaq zordan zor inan,
Felə çıx, iştartı görüm üzündə....

* * *

Nədən gen qaçırsan, bilməm ki, məndən,
Görsət gül üzünü, Gün şıxsın çəndən,
Qəlbinin səsinə duyuram bəmdən,
Zilə çıx, arzular gülsün gözündə....

* * *

Ustacı qoymusan çölün düzündə,
Sarı güllər bitib, çoxdan izində,
Haçansa talemiz gülər bizim də,
Fala çıx, hikmət var elin sözündə....

23.07.2015. Bakı.

FİTNƏKAR

Dodaqların baldır, dedim

Arı kimi sancdın məni....

Yanaqların aldır, dedim

Alov kimi sardın məni....

* * *

Atəşi əli ucunda,

İynəsi dili ucunda.

Kəməndi teli ucunda,

Felə fəda etdin məni....

* * *

Ustac olub, xal əsiri,

“Fitnə” quran fel əsiri,

Qəlbi şirin dil əsiri,

Ruhu talan etdin məni....

06.12.2015. Bakı.

GÖRÜM

Üzünü üzümə uzaq tutmusan,
Görüm, üzün üzə üz ilə gülsün....
Gözünü gözümə duzaq qurmusan,
Görüm, gözün gözə naz ilə gülsün....

* * *

Yaradan yadını yad tutub mənə,
Yadım heç, yadını yad tutub mənə,
Doğmam, doğmalığın yad tutub mənə,
Görüm, gül cəmalın nur ilə gülsün....

* * *

Zaur zəvvarlıqdan qalıb kənardə,
Həcərül Əsvədim, Zəm-zəm iraqda,
İhramım bükülü qalıb qıraqda,
Görüm, arzuların üzünə gülsün....

17-24.05.2015.

Bakı.

GÜLSÜN

Bir baxıb, baxmamaq olurmu, gülüm?

Dil qəlbin oxusun, göz gözə gülsün...

Qaynayıb, axmamaq olurmu, gülüm?

Sözlər gül qoxusun, göz gözə gülsün...

* * *

Al rəngli tər qönçə bəzək gül üzə,

Ruhun mehman ola, gəzək gül üzə,

Süz dolsun qədəhlər içək, gül üzə,

Üz üzə toxunsun, göz gözə gülsün...

* *

Ustacam, söyləməm, heç zaman yarın,

Çoxdan cəzbindəyəm, sənin tək yarın,

Əgər, inanmırsız bu qəlbi yarın,

Arzular qovuşsun, göz gözə gülsün...

22.05.2015.

Bakı.

GÖR

İçimi içindən yeyən arzular
Qorx, bir gün yığışıb canımı üzə,
Neyləyim, bu könül səni arzular
Bax, nələr gözümdə çıxıbdı üzə...

* * *

Demirəm, özünü gəl unut tamam,
Bunu istəmirəm, mümkünsüz, tamam,
Səndən istəmirəm, bir baxış tamam,
Gözucu bir nəzər ayıbmı üzə???

* * *

Gör, işin harası dil açıb Ustac,
Xəfif təbəssümə qalıbdı möhtac,
Əlacı onadı eləyib merac,
Günəşin səmt tutub, yön alıb üzə...

24.05.2015. Bakı.

GÖZÜN GÖZÜ

Gülən gözün gözəlliyi gözəldir,
Gülən gözü görünməyən göz görər....
Gözün gülür, gözün gözü gülməyir,
Gözdə gözü görünməyən göz görər....

* * *

Gözü gözdən gözün gözü gizlədir,
Gözdə gözü gözün gözü gizlədir,
Gözün gözü gözümüzdə gizlidir,
Gizli gözü görünməyən göz görər....

* * *

Göygöz giryan, gözü gülməz, gülümsər,
Gülən gözün gözü gözdən gülümsər,
Gülməyən göz, gözə gözdən gülümsər,
Giryan gözü görünməyən göz görər.....

21.09.2015. Bakı.

SEV

Sən sev, səni sevəni, seçibdi sevgi səni,

Sevməyəni sevənlər sevgisində suçludur....

Sevdiyini söyləyən, seçibdi sevgisini,

Sevgisin sezdirməyən sevgisində suçludur....

* * *

Sevgi, sevib- sevilmək, sevənin sevincidir,

Sevgi, sonsuz səxavət, sevdanın sonucudur,

Sevgi, sona sərmayə, sabahın sulqucudur,

Sevgisin sezdirməyən, sevgisində suçludur....

* * *

Sevdalının sevgisi, sirli, sonsuz, sınırsız,

Sevib, sezdirməməyi sultanlıqımı sanırsız????

Sevməyəni sevməyi sədaqətmi sayırsız????

Sevdiyini sevdirən sevgisində suçludur....

23.09.2015.

Bakı.

EY QOCA QURD

Ey Qoca Qurd, çaqqalların ulamağı boşa deyil,

Qızıl qanlı boz pəncəni yalamağa tələsirlər!!!!

Kaftarların umacağı sür-sümükdən artıq deyil,

Üzdə hürüb, sürüsündən ayrı düşcək tir-tir əsər!!!!

* * *

Çaqqalların adı çaqqal, tulaların adı tula....

Səndən olub, atam Qurddu deyənlərə nə deyəsən????

Üzü dönük, səndən olan bizdən deyil onu tulla!!!!

Unut getsin, boz dünyanın boz üzünü çox görmüsən....

* * *

Üzdən sənə oxşasa da, yerişini yerisə də

Hərdən Qurda girişsə də, köpəyə köpək deyərlər!!!!

Lap ağaca dırmansa da, köpək oğlu köpəkdir də

Aqillər də yaxşı deyib: - "itlər hürər, karvan keçər"!!!!

* * *

Ey Qoca Qurd , karvanının yolun üstə duranların,

Heç biri yox – adı itib, qalmayıbdı izi-tozu....

Keçidlərdə, pusu qurub, tülkü kimi yatanların,

Hiylələri boşa çıxıb, oyulubdu tülkü gözü!!!!

* * *

Ey Qoca Qurd, mənzilini düz seçmişən – duruş gətir....

Gecə sirdaşın Ay, Ulduz, gündüz pənahın Günəşdi....

Nələr gördün bu dünyada, bunlar da sənə vız gəlir....

Ürəyin saf ırmak suyu, ruhun sönməz bir atəşdi!!!!

22.11.2015. Bakı.

BİLİRƏM

Bilirəm qəlbində yuva qurmuşam,
Bəlkə də sinənə yara vurmuşam,
Bilmirəm heç yönü hara durmuşam,
Səni görən gündən qibləm itibdi

* * *

Verdiyın salamı ala bilmədim,
Dedin qal yanımda, qala bilmədim,
Sənin istədiyın ola bilmədim,
Kəm olan səriştəm, tamam bitibdi...

* * *

Ustacın ürəyi yuxadan yuxa,
Nə vara inanır, nə də ki, yoxa,
Tutuşub fələklə kim yıxa, yıxa,
Sən qahmar durmasan, sonum yetibdi....

03.12.2015.

Bakı.

İNDİ

Oyanıb, yerimdə qalmışam, oyaq
Əlimi “yerinə” sürtürəm, indi
İndi burda idin, indicə, bayaq
Haraya qeyb oldun, hardasan, indi???
* * *

“Xoşbəxtliyin tacı” əlimdə idi,
Matah“abi-kövsər” ovcumda idi,
Ədndən bir “huri” yanımda idi,
Əlimi yerinə sürtürəm, indi...
* * *

Deyən, “yerin” isti, məni qınama,
Ustac sözdə bütöv, tanı, sınama,
Bir mərrə ağlı yox, onu unama,
Haraya qeyb oldun, hardasan, indi???

22.02.2016(4:44). Bakı.

QUCAĞINI GENİŞ AÇ...

(Gizir Pəncəli Teymurova həsr olunur.)

Qucağını geniş aç, gəlirəm Ana Torpaq,
Çox döymüşdüm qarını, səhər-axşam taq-taraq,
Hər gəlirəm deyəndə, əlimdə vardı bayraq,
O qutsal əmanətin, ünvanına yetibdi....
Sanmışam Sancağımı, rahat gəlirəm indi....

* * *

Səhər-axşam deyərdim, bu canım sənə fəda,
Nə olur mənə olsun, təki sən görmə qada,
“Komandir yaxşı olsa, ordunu verməz bada”,
Komutanım öndədir, gül-çiçək düz yoluna....
Sıra ilə gəlirik, yer ver girək qoynuna....

* * *

Çox dilək diləmişdim, Bayraq olsun kəfənim,
Xəyalım gerçək olub, sevinməsin düşmənim,
Dualarım qəbuldu, ağlamasın sevənim,
Ana, sən də gözünün qorasını sıxma ha...
Oğulun adı üstə, qurban gedər torpağa!!!

12.04.2016.

Bakı.

TUTQU

(Qurbaninin ruhu şad olsun...)

Qönçə dodaqların bal süzür indi,
Kişmişin yaxşısı quşa qalan tək....
Taclı tər çiçəyin, məs gəzir indi,
Aranın al narı Muşa varan tək....
* * *

Qırmızı, gündöyən yeri almanın,
Dümağdı, gündəyməz zehi heyvanın,
Paçalı, bütövdən şirindi narın,
Şərabın köhnəsi nuşa yatan tək....

* * *

Ustacın bir mərrə ağı qalmayıb,
Nə çox, dağlar yarıb, səhra dolanıb,
Armutun yaxşısı ayıya qalıb,
Naşının xırmanı qışa qalan tək....

21-23.04.2016. (11:25) .

Bakı.

VURĞUN VƏTƏNDİ...

(Vurğuna)

Vurğunam, Vurğunun vurğunluğuna,
Vətən varlığıydı, Vətən varıydı...
Vətəndə vətənsiz Vurğunluğuyla,
Vətənin varlığın vurğulayırdı....

* * *

Varam, Vurğunumun vurğunluğuna,
Varıyan varmışdı varılmayana,
Vətənin vəkili Vəkiloğluna,
Vətən vüqariydi, Vətən varıydı....

* * *

“Vurğunam”, Vətənin varı varımdı,
Vecsizlər vulqarlıq vurğulayırdı,
Vurğunsa, Vətənə Vətən verirdi,
Vətən Vurğunuydu, Vurğun Vətəndi....

24.04.2016 . Bakı.

PƏNCƏRƏ

(baş:09:31)

Bahar gəlib pəncərəmə,
Ürəyimə gələ bilmir....
Lap dayanıb qəlb evimə,
İçəriyə girə bilmir....

* * *

O, zənn edir düz gəlməyib,
Neçə yazdır naz eyləyir....
Deyirəm ki, düz tuş gəlib,
Mən dediyim az eyləyir....

* * *

Ustac, sənə düz eyləyir,
Nə eləyir saz eyləyir....
Sən deyirsən naz eyləyir,
Hər nə edir, az eyləyir....

(bit:09:39)

28.04.2016. Bakı.

TUR ALACAM

(Şəhidimiz Tural Əhmədovun oğlu Turalın dilindən)

(baş:09:56)

Dədəm qorqud səhv ad verməz,
Doğulmuşuq tur almağa!!!!
Od ərənlər öc saxlamaz,
Doğulmuşuq öc almağa!!!!

* * *

Gözlərimin içinə bax,
Gözünüzü oyacağam!!!!
Hünərin var, tur düzənlə,
Tüm turları alacağam!!!!

* * *

Sanma, qanı qalar yerdə,
Törəmizdir, alacağam!!!!
Tək atamın qanın deyil,
Haqqımızı alacağam!!!!

* * *

Yağmurlu günü sal yada,
Yenə taxtu-tac alacam!!!!
Tarixdə yüz il, bir gündü,
Geci- tezi bac alacam!!!!

(bit:10:25)

28.04.2016 . Baki.

OLUB

(Dilbilməzə)

**Qurbani babamdı, Ələsgər dədəm!
Söz bizə müştəqdi, biz sözə müdəm!
Naşılıq sözündən məlumdur, didəm!
Qanmazın pendiri təkədən olub!!!!**

* * *

Çox bəşər görmüşəm, şəsti yerində,
Baxırsan insandı, büstü yerində,
Vidi var, forsu var, postu yerində,
Qabının qapağı ləçəkdən olub....

* * *

Ustac, min hikmət var bir damla suda,
Bütün arzulara yetdin, nəmxuda,
Nöqsandı dünyaya, qəbul et, bu da
Çoxunun mayası lüləkdən olub....

17.05.2016.

Bakı.

QARABAĞ ATI

Anası Günəşdi, atası Aydı,
Göylərdən enibdi Qarabağ Atı!!!!
Düşməyə göz dağı, dostasa haydı,
Baratdı, muraddı, Qarabağ Atı!!!!

* * *

Rəngini veribdi, ata - anası,
Yerdə, göyüzünün sanki, sonası,
Qumralı, qaşqası, teli şanası,
Hörmətdi, izzətdi, Qarabağ Atı!!!!

* * *

Dünyanı edibdi, özünə heyran,
Tüm dünya səkməyə gözünə qurban,
Ustac, belə deyib həp atan, baban,
Namusdu, iffətdi, Qarabağ Atı!!!!

21.07.2016. 23:45(15') . Bakı.

YARIM BARDAQ

O yarım buraxdığın
Bardaq, de yadıncamı????
Sen gedəndən düz üç gün
Söndürübdü yangımı....

* * *

Dodağın dəyən yerdən
Öpmüşəm, neçə kərə....
Dadsız şüşə o gündən
Dönüb bala, şəkərə....

* * *

Sənin tutduğun yerdən
Çalışmışam tutmağa....
İz tapanda izindən
Qanad olmur uçmağa....

* * *

Bütə dönüb, bu bardaq
Bəzəyidir evimin....
Üstündə barmaq-barmaq
Bəzəyi var əlinin....

* * *

Qalan son damlları
Qıymadım. içəm özüm....
Qonaq etdim gülləri,
Belə bulundu çözümlər...

* * *

Dibçəklər Yer kürəsi,
Güllər Mən, Sənsə susan...
Heç nə yox itirəsi,
Tay canıma hopmusan.....

01.08.2016. 15:40 (40'). Bakı.

YELLƏNCƏK

Çiçəklər ruhumun yelləncəyidir,
Ruhumu asmışam nar çiçəyindən...
Arzular dünyamın gələcəyidir,
Arzumu tutmuşam bar çiçəyindən...

* * *

Paklığı görmüşəm, səhər şəhində
Safılığı görmüşəm, qəhər mehində
Könül fərahlığı zəfər zehində,
Kamımı almışam qar çiçəyindən....

* * *

Ustacın diləyi af olacaqdır,
Saf qəlbin meyvəsi saf olacaqdır,
Ruhumun məskəni Qaf olacaqdır,
İlhamı almışam yar çiçəyindən...

02.08.2016. 07:47 (15'). Bakı.

YAŞIL

Mənim ürəyimin rəngi yaşıldı,
Qolumda saatın rəngi də yaşıl.....
Yolumda işığın rəngi yaşıldı,
Əynimdə köynəyin rəngi də yaşıl....

* * *

Yamyaşıl bu dünyam solmaya barı,
Bu yaşıl dünyamda çəhrayısan sən....
Yamyaşıl dünyamın çəhrayı barı,
Yaşillıq içində solmayasan sən....

* * *

Hələ dərilməmiş zərif çiçəksən....
Budağın yaşıldı, yaşıl yatağın,
Ləçəyi çəhrayı tuaf çiçəksən.....
Çoxmu gözləyəcək yaşıl qonağın???

13.08.2016. 10:40 (20') . Bakı.

YAXŞIDIR

(Dostum Vüsala)

Yaradan, fitrətə qoyub mayanı,

Yaradanım sayıb, onu sayanı,

Hamı ondan alıb sevgi payını,

Çayın axımıyla axmaq yaxşıdır....

* * *

Dünyanın təməli sevgi içində,

Dahilər hamısı işin içində,

Sevgisiz bir dünya, yoxluq içində

Gedilmiş çığırda getmək yaxşıdır.....

* * *

Ustac da çox vurub, daşa-divara,

Sonunda gəlibdi yetkin qərara,

Müsküllər möhtacdır tək bu açara,

Yamana yaxşılıq etmək yaxşıdır....

22..08.2016. 12:21 (12'). Bakı.

DÜNYA

Ey dünyaya yaman dünya deyənlər,
Halva deyib, ağız şirin edənlər,
Ayaq üstə min yuxuya gedənlər,
Dünya həməən, həm də gözəl dünyadı....

* * *

O, bizik ki, dondan-dona düşərik,
Motal kimi şorlu-şorsuz şişərik,
Ocağımız köz tutmamış bişərik,
Dünya həməən, həm də gözəl dünyadı....

* * *

Ustac deyər, us ilk gündən qayıbdı,
İnsan oğlu, insanlığa ayıbdı,
“O” neynəsin, kim yolundan cayıbdı???
Dünya həməən, həm də gözəl dünyadı...

14.08.2016. 09:44 (14'). Bakı.

SEVGİ

Dünyanın tәмәli sevgidir, gülüm!

Dәrdin, ah-nalәnin özü dә sevgi....

Dünya beynimizdә qurulur, gülüm!

Qoy yağsın, sağ-sola gözündән sevgi....

* * *

Atalar niyyәti saf tut deyibdi,

Analar pis sözә çәpәр çәkibdi,

Ağacı nə yeyib, içdән yeyibdi,

Min dәrdә bir dәrman olandı sevgi....

* * *

Qәlbindә yer vermә, qara yellәrә,

Ruhun qonaq olsun, xoşbәxt ellәrә,

Ustac adın belә salıb dillәrә,

Bilir ki, dünyada qalandı sevgi....

29.08.2016. 12:12(12'). Bakı.

MÜƏLLİM

İkinci Günəş tək doğdun dünyaya,
Dünyanı qərq etdin nura, müəllim!
Sənin gözlərinlə baxdıq dünyaya,
Baxmadıq yağışa, qara, müəllim!

* * *

Bizə qanun oldu deyilən, hər söz,
Qaranlıq qalmadı, bir cığır, bir iz,
Nişan verdiyin yol, ən doğru, ən düz,
Sayəndə yetişdik vara, müəllim!

* * *

Ustacam, tacımı aldım elimdən,
Peşəm bu, özgə iş gəlməz əlimdən,
Kitabla, müəllim düşməz dilimdən,
Bilinməz gedirik hara, müəllim....

(S) 07.09.2016. 13:10 (36'). Bakı.

EYLƏYİRSƏN

Gedəndə -“xoşbəxt ol!” – demədimmi mən?

İndi, illər ötüb hal eyləyirsən....

Tanışdan, bilişdən salam göndərib,

Gedən gəlişimə yol eyləyirsən....

* * *

Çağırдың toyuna, necə gələydim?

Bəlkə istəyirdin, deyib-güləydim?

O günü görməyib, kaş ki, öləydim....

İndi utanmayıb, “tel” eyləyirsən....

* * *

Sən, vəfa etmədin, əhdə, ilqara,

Ömrün yelkənini açdın rüzgara,

O zaman, yar oldun, qafil əğyara,

İndi boynu bükük, əl eyləyirsən....

* * *

Gəl, heç danışmayaq, ötüb-keçəndən,

Mənə söhbət açma, süzüb-içəndən,

İndi get kömək um, ölçüb-biçəndən,

Ruhunu cisminə qul eyləyirsən.....

* * *

Demirəm, nə səhvsən, nə də ki, düzsən,

Tutduğun yön ilə dayanma, üz sən,

Ustadan əlini, bir yolluq üz sən,

Nahaqdan gümana fal eyləyirsən....

(S) 22.09.2016. 01:55. Bakı.

QƏLƏM

Şükür Yaradana, bəxş etdi səni,

Xəstə könüllərə şəfasan, Qələm...

And gəldi adına ucadan uca,

Neçə acı dərdə davasan, Qələm...

* * *

Həsətlilər intizardan qurtarar,

Kimi özün bu dünyadan qoparar,

Əlacsızlar sənə pənah aparar,

Qəmədən, qılıncdan yavasan, Qələm...

* * *

Ustac körpəlikdən tapınıb sənə,

Qəmli də, xoşbəxt də sığınıb sənə,

İllahi bir qüvvət verilib sənə,

Göydən Yer üzünə töhfəsən, Qələm....

(S) 02.10.2016. 14:15 (39').

Bakı.

SƏN OLMAYANDA

Bir məclis qurulub, Gəncə qaşında,
Mey-məzə yerində, adı, aşında,
Yalnız sən yox idin süfrə başında,
Sənin yoxluğunu heç nə ovutmur....

* * *

Sözlərin şirindi, şəkər şərbətdən,
Gülüşün şəfalı, ən pir türbətdən,
Ruhum gəlişinlə dönər qürbətdən,
Sənin yoxluğunu heç nə ovutmur....

* * *

Sən yoxsan hər şeyin qaçıb ləzzəti,
Çoxu unumsamaz ülfət-izzəti,
Ustac çəkə bilməz bil bu zilləti,
Sənin yoxluğunu heç nə ovutmur....

22.09.2016. 08:38.

Bakı.

BƏLKƏ DƏ...

(Fəridə xanıma)

Bəlkə də payızı biz uydurmuşuq?!

Yarpaqlar yalnızca bizimçün sarı....

Bəlkə də fəsillər durub yerində?!

Qaçan biz, payıza, ya yazı sarı...

* * *

Yarpağı tökülüb olsa da sarı,

Payızda yetişir tutların xarı,

Deyirlər, payızda qarşıla yarı,

Nar sulu, alma bol, heyvası sarı...

* * *

Ustac ha, indinin deyil adamı,

Sözləri görübdü Nuhi-əyyamı,

Ruhu neçə kərə Ömər Xəyyamı,

Dədəsi Ələsgər, babası Sarı....

22.09.2016. 09:19. Bakı.

NƏ GÖZƏL, NƏ GÖZƏL...

(Fəridə xanıma)

Dünyamızı çiçək görən,

Gözlər nə gözəl, nə gözəl...

Ruhumuza şəfa verən,

Sözlər nə gözəl, nə gözəl....

* * *

Gül əkənlər, gül dərəcək,

Qəlb deyəni, dil deyəcək,

Düz ayrını, düz görəcək,

Düzlər nə gözəl, nə gözəl....

* * *

Ustac olub sözə məftun,

Daim gülən üzə məftun,

Qəlbə qalan izə məftun,

İzlər nə gözəl, nə gözəl....

27.09.2016. Bakı.

PAYIZ

(Fəridə xanıma)

Təbiətin möcüzəsi,

Bizə olan sözdü payız....

Dağ-dərədə deyib-gülən,

Düzdə dolan gözdü payız...

* * *

Sarı yarpaq gör nə gözəl,

Kimə güldü, kimə xəzəl,

Həzin-həzin, gözəl-gözəl,

Cıbrıq olan qozdu payız...

* * *

Ustac dəyər verər sözə,

Qabda nə var, çıxar üzə,

Aram-aram, məzə-məzə,

Ömrə düşən izdi payız...

07.10.2016. 11:15. Bakı.

XOŞBƏXT OLSUNLAR

Birisi Günəşdi, birisi Aydı,
Bir cüt parlaq ulduz qonub səmaya....
Bu gün bir evdə toy, ulusda haydı,
Xoş soraq yayılıb, elə-obaya....

* * *

Şadlansın ürəklər, nə xoş saatdı,
Xalqıma yaraşan toydu, büsatdı,
Bu gün elə gündü, elə saatdı,
Bərabər tutula min ilə, aya....

* * *

Ustac, Yaradanla qaldın baş-başa,
Söhbət çox uzandı, yer ver alqışa,
Arzumdur, bir yerdə qarıyın qoşa,
Nəvə-nəticələr versin boy-boya....

12.10.2016. (01:00). Bakı.

Hüsnü pünhan göndərənə min şükür....

Bu güllərin biri sensen biri mən,
Biz nəfis gül, dünya gözəl bir çəmən,
Çox nadirdi indi halal süd əmən
Səni mənə göndərənə min şükür.....

* * *

İsmipünhan çox olubdu, yazıblar,
Çox olub ki, sevənlər yol azıblar
Azmi olub mərdə quyu qazıblar,
Hüsnü pünhan göndərənə min şükür

* * *

Bil, Ustacın ürəyi lap yuxadı,
Bu aybının üstün örtən çuxadı.
Tül örpəyin ata evi Nuxadı,
Dürrü pünhan göndərənə min şükür...

20.10.2016.12:18 (7'). Bakı.

Dildən dilə süzdürənə min şükür...

Bir yaqut gizlidi sədəf dalında,

Misli yox ölçülə sərraf dalında,

Min kəlmə şəlləyib əlif dalında,

Dildən dilə süzdürənə min şükür...

* * *

Dədəm, babam nəğmə deyib, söz qoşub,

Kəsə gedib, doğru deyib, düz qoşub,

Məclis qurub, min oxuyb, yüz qoşub,

Teldən telə gəzdirənə min şükür...

* * *

Ustac deyər, hardan gələr bilinməz,

Ha deyilə, yeri dolar bilinməz,

Gülər gözdən qəm süzülər bilinməz,

Eldən elə gəzdirənə min şükür.....

20.10.2016. 12:57 (16').

Bakı.

TARIM (TAR)

Sarı simə çox toxunduq,

Daha tarda tel qalmayıb....

Mizrab vurmaqdan yorulduq,

Barmaqda da fel qalmayıb....

* * *

Tel incisə səs xoş çıxar,

Fel kəm olsa səs boş çıxar,

Mizrab çatsa lap quş çıxar,

Çanaqda da hal qalmayıb....

* * *

Ustac, qınamır aşığı,

Tanır, sınıamır aşığı,

Kəllə, saxlamır aşığı,

Pərdə tutan qol qalmayıb....

28.10.2016. (12:07) . Bakı.

YARADAN

Kimi Yerdə gəzir, kimisi Göydə,
Qüdrət nə yaşıl da, nə də ki, göydə,
Yer də ona möhtac, asılı Göy də,
Zərrədə var olan gücdü Yaradan....

* * *

Biz bilən ölçülər büsbütün yaddır,
Çoxunun bildiyi quruca addır,
Sərhədsiz, hüdudsuz qurucu zətdir,
Bir “ol” – da var olan gücdü Yaradan....

* * *

Ruhuna min rəhmət, ya Seyyid Əli!
Yol açdın Ustaca olmadı dəli,
Dedin ki, hər insan özünə vəli,
Fəli bizdən alan gücdü Yaradan....

11.11.2016 (11:11) . Bakı.

GÖYLƏR YERƏ HƏSRƏT

Göylər Yerə həsrət, Yer də Göylərə,
Çox əllər, uzalı qalib əllərə,
Bülbülər, nəğmələr deyib güllərə,
Sevda pətəyindən bal süzən çox az....

* * *

Buludlar, göylərdə birikən həsrət,
Cadarlar, torpağı yaxan vüsalət,
Bir yağış damlası, torpağa “qismət”,
Həşirli dağ çayı, varsa da çox az....

* * *

Ustac, sən külək bil, o Göyün əli,
Ormanlar, çəmənlər torpağın teli,
Dumduru irmaqlar, şipşirin dili,
Şimşək, odlu öpüş, bilənsə çox az...

22.11.2016. Bakı.

GÜLÜZƏ

Yaradan göndərib, səni bir mələk,
Deyib, bu gül gərək, ancaq, gül üzə...
Ata sözü haqdı, bunu haqq bilək,
Ata nəsihəti, çalış, gül üzə...

Kaş dilin, dodağın daim bal süzə,
Abırın, ismətin üzə al düzə,
Min budaq, çox yaşa, ilmə sal yüzə,
Yolunda üzünə hər vaxt gül üzə...

Sözün şirin olsun, söhbətin məzə,
Qoyma, yanağından əksilə qəmzə,
Bu gözəl dünyanı bir az da bəzə,
Ustac əmanətin qoru, Gülüzə...

12.12.2016. Şamaxı.

DƏYMƏZ

Dəyməz, dəyərsiz, dəyəre.
Haqq haqlının haqqıdır....
Ümitsizə, ümid, ümdə.
Vaxt, vaxtlının vaxtıdır....

* * *

Zaman, zamansız zamandır,
Güman, gümansız gümandır,
İnam, inamsız inamdır,
Taxt, taxtlının taxtıdır....

* * *

Ülfət, ülfətlə ülfətdir,
Nemət, nemətlə nemətdir,
Qismət, qismətlə qismətdir,
Baxt, baxtlının baxtıdır....

03 .01. 2017. Bakı.

BİLİRSƏN

Hər gecəmin yuxusuna haram qatan,
Gəl, sən istə, göydən sənə ulduz üzüm....
Halal nazı, bahasına haram satan,
Bir cığıra nələr düzdün ? - Görməz gözüm....

Bilirsən ki, nə istəsən, o sənindi,
Bu sevdada səfa varsa, görənindi,
Cəfasını soraqlama, o mənimdi,
Bu nə inad ? - Könül boxçan büzüm-büzüm....

Gəl, Ustacı üzmə bunca, ol əhlidil,
Sonra bir gün deməyəsən, diliqafil,
Xoş danış ki, deməsinlər, nə acıdıl,
Yoluna bax, tər çiçəklər düzüm - düzüm....

13 .01. 2017. Bakı.

MƏNİ

Nədir yenə, qaş-qabağın...
Əvəz edib, süpürgəni??
Burax getsin, yerin-göyün...
Yaxasını, süpür məni...

Heç qane olmadın aza,
Yaman maya qoydun naza,
Çəkic möhtac olub paza,
Mən bir ölü, götür məni....

Əriş, iplik dövrü bitib,
Haqqı-salam çoxdan itib,
Tüm işlərin sonu yetib,
Başlamısan, bitir məni....

Olma belə qəlbi qara,
Gözüm baxmaz başqa yara,
Təbib ola, qəlbim yara,
Görə nələr didir məni...

Ustac olub dili yara,
Müsaibdim, daş-divara,
İndi tapmışam mağara,
Tay gedirəm, ötür məni...

03.02.2017. Bakı.

BİR NEÇƏ SÖZ

Məhdudluğun məhsulu məchulluğa məhkumdur.

Ruhun təntənəsi, məhdudiyət və qadağaların ötəsindədir.

Ruhun təntənəsi, istirab dolu tabuların kölgəsində qalar, olmazların olmadığı məkan və məqamda aşikardır.

Sevin ki, seviləsiniz.

Əgər arxanızca danışmağa başlayıblarsa, demək, önə çıxmağı bacarmısınız. [1]

Tərbiyəsiz bir bədəndən tərbiyəli heç nə gözləmə.

Dərin müşahidə, qalın kitab kimidir.

Gözəl rəsm təlatümlü qəlbin, səliqəli xətt isə sakit ruhun məhsuludur.

Mütaliə orqanizmin kompleks müalicəsi və sağlam həyat deməkdir.

Tarixi yaşat ki, tarix də səni yaşatsın.

Başqasını aldatmaq müəyyən mənada zirəklik olsa da, özünü aldatmaq ən azı axmaqlıqdır.

Həyat gur işıqlı elə bir səhnədir ki, alqışlar yalnız və yalnız ən yaxşı ifaçılara çatar.

Ən mədəni və ləyaqətli şəxslər daha çox qadağalara boyun əyib, məhdudiyələrlə razılaşanlardır.

Qeyd:

[1]- Deməli, mən başıma gələn bir işə görə bu qənaətə gəlib bu deyimi elə həmin məsələ ilə bağlı o günlərdə çəkilməmiş bir foto ilə elektron mediada yayımlayan günün axşamı tanınmış televiziya aparıcılarından biri qədim Çin mütəfəkkirlərindən biri belə deyib dedi və eyni ilə sanki əzbərləmiş kimi sözbəsöz təkrar etdi: “Əgər arxanızca danışmağa başlayıblarsa, demək, önə çıxmağı bacarmısınız“. Mən bunu eşitcək bir az heyretləndim və araşdırma apardım. Oxşar nəticə tapmadım. Əgər, nə vaxt siz rastlaşsaz deməli o mütəfəkkir də mənim vəziyyətimə düşüb. Sağ olun. Sona qədər həmsöhbət olduğunuza görə minnətdaram.

MARAQ ÜÇÜN

Zaur Ustac 1988- ci ilin May ayından etibarən, ehtiyac olan məqamlarda mütamadi olaraq, dövri mətbuatda və əsasən qapalı auditoriyalarda çıxış edir. Ara- sıra yenə, yeri gəldikcə şeirlər yazır.

Ustaca görə, yazarlar, ancaq yazarlar... Yəni şübhəsiz ki, hikmət və söz Uca Yaradana məxsusdur.

Biz sadəcə diktə olunanları qələmə alan, qələm tutan qullarıq- qələmin sahibi də odur...

- Ustacılıyam, əlim ərşi-ələda,

Bu nə sitəm, millətim nə bələda???!!!

MÜNDƏRİCAT

SÖZLƏR VƏ HƏRFLƏR.....	3
SEÇMƏ ŞEİRLƏR.....	14
DAĞLAR.....	15
ANA.....	16
DOSTUM.....	17
GƏZDİM.....	18
AĞÇİÇƏYİM.....	19
GƏL ÖYRƏT MƏNİ	20
YOL GÖSTƏR.....	21
MƏQAM.....	22
ŞEHÇİÇƏYİM.....	23
MÜTLƏQ.....	24
GÖRÜNCƏ.....	25
QORX.....	26
ƏLİNDƏDİR.....	27
GƏLİR.....	28
NƏDƏNDİ.....	29

TUNCAYA.....	30
OLMUŞAM.....	32
GƏL.....	33
SÜKUT.....	34
OXŞAMIR.....	35
BU GÜNDÜ.....	36
İNDİ.....	37
MƏNCƏ.....	39
ÇIX.....	41
FİTNƏKAR.....	42
GÖRÜM.....	43
GÜLSÜN.....	44
GÖR.....	45
GÖZÜN GÖZÜ.....	46
SEV	47
EY QOCA QURD.....	48
BİLİRƏM.....	49
İNDİ.....	50
QUCAĞINI GENİŞ AÇ.....	51

TUTQU.....	52
VURĞUN VƏTƏNDİ.....	53
PƏNCƏRƏ.....	54
TUR ALACAM.....	55
OLUB.....	56
QARABAĞ ATI.....	57
YARIM BARDAQ.....	58
YELLƏNCƏK.....	60
YAŞIL.....	61
YAXŞIDIR.....	62
DÜNYA.....	63
MÜƏLLİM.....	64
EYLƏYİRSƏN.....	65
QƏLƏM.....	66
SƏN OLMAYANDA	67
BƏLKƏ DƏ	68
NƏ GÖZƏL, NƏ GÖZƏL.....	69
PAYIZ.....	70
XOŞBƏXT OLSUNLAR.....	71

HÜSNÜ PÜNHAN GÖNDƏRƏNƏ MİN ŞÜKÜR.....	72
DİLDƏN DİLƏ SÜZDÜRƏNƏ MİN ŞÜKÜR.....	73
TARIM (TAR).....	74
YARADAN.....	75
GÖYLƏR YERƏ HƏSRƏT.....	76
GÜLÜZƏ.....	77
DƏYMƏZ.....	78
BİLİRSƏN.....	79
MƏNİ.....	80
BİR NEÇƏ SÖZ.....	81
MARAQ ÜÇÜN.....	82
MÜNDƏRİCAT.....	83

Zaur USTAC

(Mustafayev Zaur Mustafa oğlu)

ÇƏHRAYI KİTAB

(Seçmə şeirlər)

Naşir: Xaqani.

Rəssam və tərtibatçı: **Gülü**

Kitab “Yazarlar”-ın kompüter mərkəzində yığılıb.

Təşkilati dəstək: www.ustac.az *(Qeyri- kommersion)*

Kitab məhdud sayda, kitabxanalar üçün nəşr olunur.

Redaktə və bütün hüquqlar müəllifə məxsusdur.



Çapa imzalandı: 17.02.2017.

Əlaqə: zauryazar@mail.ru

(+994)777110575

F/b: Zaur Ustac

QEYDLƏR

